[illegible] szimpátia. Az utazások miatt nem is tudnánk több előadást vállalni, bár a múlt évben, mivel nem készültünk új produkcióra, messze túlléptük a százas szériát.

DITZENDY ATTILA

MUZSIKA-SZÓ

j magyar zene

rnak: ő ereske- g a ma- zolgála- örözhe- ai szá- birtoko- semmi ó érték- radíció. kórum, Többek n, ame- zellemi na, in- Például terén. termé- séghez itatha- bonyo- dkívül ása az tatásá- kell. s tradí- násként mellé, an tűzi nap fo- rögzí- iveket. ok hin- szerint repel a ami amara- ségben dara- ener- ari fel- fel an- szalag- díjük: a dasági yetlen ál az

anyagiakban. Mégis futotta az „Új magyar zene a rádióban" című sorozat folytatására, majd tucatnyi esten, heti két-két alkalommal a Bartók-programban. Kedden hangzott el az első, ma 22.20 órakor esedékes a második rész.

Kezdetben, emlékszem, díjakat is osztottak: egy szakemberek alkotta s egy közönségzsüri rangsorolta saját normái alapján az elhangzott zeneműveket, többnyire egymástól erőteljesen eltérő eredménnyel. A zeneszerzőket azonban senki nem kérdezte, óhajtanak-e benevezni e megmérettetésre vagy sem, noha sokan közülük nem vették jó néven, hogy kompozícióik elhangzása eleve versenyeztetéssel jár – a rendszerváltással azonban előtérbe kerültek a személyiségi jogok, s a zsűrizés megszűnt, a sorozat a kortárszenei rádióhangversenyek klasszikus fűzére maradt. Kalauznak pedig a szerkesztő, *Bánkövi Gyula* (civilben tehetséges fiatal zeneszerző) megnyerte *Hollós Mátét*, aki tavaly óta Erkel-díjas tagja a mai magyar komponisták derékhadát képező negyvenesek generációjának. Ha valaki, hát ő igazán érti a módját, hogy kollégáit úgyszólván kézen fogva vezesse be a hallgató otthonába, miközben a megszólaló zene iránt felkelti érdeklődésünket. Jómagam megrögzött koncertjáró, azaz élőzenepárti vagyok, de ezt a sorozatot, ebben a felállásban ideálisnak tartom, s a naprakész tájékozódáshoz nélkülözhetetlennek. A Magyar Rádió tradíciót teremtett a kortárs hazai zenekultúrának ezzel a fórummal, ahol nincsenek szekértáborok, s kizárólag a művészi minőség a mérce.

KERÉNYI MÁRIA

[illegible]

nkormányzat meghívására januárban Mapel a pozsonyi Nemzeti Színház kamaraönkormányzat az MTI-t. A Kis Színpad nár 9-én 19 órától a budapesti Új Színházabai Jókai Színházban lép fel *Július Barc* vígjátékával. A darab szatirikus szemléletom, a pénz és az elismertség utáni hajszát. eit *Emil Horváth, Bozidara Turzonovová* sza. A darab rendezője *Lubomir Vajdicka.*

Végtelenre nyíló kapuk

Záborszky Gábor munkái a Kiscelli Múzeumban

Kulturális programok, idegenforgalmi prospektusok, kalauzok ide vagy oda, vannak, s gyanithatóan még jó ideig lesznek „titkos" helyek, gyűjtemények, értékek a budapesti múzeumi hálózatban, amelyekről a nagyközönség szinte alig látszik tudomást venni, hiszen a látogatók száma nem vetekedhet a Műcsarnok vagy a Magyar Nemzeti Galéria vendégeivel – pedig ritka alkalmaktól eltekintve ott sem járnak túlságosan sokan. Nagy kár pedig, mert olyan műveket kínálnak ezek a gyűjtemények, amelyek nélkül aligha érthetők meg az elmúlt évtizedek. Azokról a modern kortárs gyűjteményekről van szó ugyanis, amelyek úgy jöttek létre, váltak nagykorúvá az elmúlt évtizedekben, hogy nem a centrumban, a művészetpolitika figyelmének középpontjában álltak, de nem is szenvedték el azokat a torzulásokat, mint a „kiemelt" nemzeti intézmények. Több vidéki város kortárs gyűjteménye sorolható ide, de egy izgalmas budapesti múzeum is, amely néhány év óta újra a Fővárosi Képtár nevet viseli, amely azonban a Budapesti Történeti Múzeum gyűjteményeként formálódott az elmúlt évtizedekben.

Kondor Béla és *Korniss Dezső, Barcsay Jenő* és *Schaár Erzsébet* – az egykori kolostor emeleti termeiben elhelyezett állandó gyűjtemény olyan műveket mutatott be a látogatóknak a három T időszakában is, amelyekkel másutt aligha találkozhattak. Az utóbbi évtizedben pedig – a kolostor egykori templomának rekonstrukciója után – a képtár időszaki kiállításainak sora is izgalmas, új értékeket kínál mindazoknak, akik veszik a fáradságot és felkapaszkodnak az Árpád hídtól alig negyedórányi sétára fekvő kiscelli dombra. Különleges élményt kínál maga a templomtér is: nemcsak itthon, de alighanem Közép-Európában is kevés hozzá fogható kiállítótér létezik. Nehéz „belakni": megtörtént, hogy óriási méretű festmények is bélyegként hatottak a falakon, de ha valakinek sikerül eltalálnia, milyen természetű, méretű művek valók a térbe, hosszú ideig emlékezetes tárlatot rendezhet itt. *Záborszky Gábor* festőművész (1950–) művei azok közé az alkotások közé tartoznak, amelyek igazi otthonra találtak a hatalmas templomtérben. Nem méreteik miatt, nem is valamiféle látványos rendezői ötlet okán. Inkább azért, mert alkotójuk tökéletesen megérezte a hely szellemét, s olyan műveket helyezett el a falakon, amelyek éppen úgy összekötő kapcsot jelentenek a különböző világok között, mint az egykori szakrális tér. Plasztikus és finom árnyalatokból építkező, a jó megvilágításnak köszönhetően olykor mintegy a homályba vesző műveket komponált egyszerre Záborszky Gábor, amelyek a lenti és a fenti, a testi és a szellemi világ között jelentenek összeköttetést. Az utóbbi években készült műveit bemutatva mintegy végtelenbe nyíló kaput nyit, vagy ha úgy tetszik, titokzatos üzeneteket továbbít, amelyek mint az évezredes papirusztekercsek, óvatosan kigöngyölve fedik fel titkaikat.

A művészt a kilencvenes évek eleje óta foglalkoztatja a puha, megszilárdulva egyszerre festői és plasztikai értékeket hordozó papírmassza formálásának lehetősége. Kiscelli tárlatának anyaga is e sajátos módon létrehozott, tekercsformát, kaput, oszlopot, függönyt, házat vagy éppen rusztikus kötömböt idéző művekből állt össze, hogy a befogadói figyelemre appellálva láthatót és láthatatlant, tudhatót és sejthetőt kössön össze egymással, hogy a második évezred végének európai kultúráját az évezredes bizánci vagy a még ősibb távol-keleti kultúra értékeivel szembesítse. Hogy titkokról beszéljen egy titokzatos térben, egy akár titkosnak is nevezhető, de annál érdekesebb, izgalmasabb múzeum állandó kiállításának szomszédságában.

P. SZABÓ ERNŐ

1999 január 7. (Kultúra, 11 p)

Napi Magyarország